

valget i nærværende Sag, ligesaa lidt som Udvalget i den følgende Sag paa Dagsordenen, har stillet noget Forslag til at gjøre Ansvar gjældende. Endvidere vil det have bemærket, at af de gjorte Indstillinger vedkommer een Regnskabet i det Hele, een Geheimstatsraadet, een Udenrigsministeriet, fem Krigsministeriet og een Marineministeriet. — Den første Indstilling er ikke af nogen Betydning, idet det jo er en Selvfølge, at de Regnskabsposter, som ikke have fundet deres endelige Afslutning gennem Regnskabet for Regnskabsperioden 1862—64, ville blive paaagtede af Statsrevisionen for den følgende Periode, Perioden 1864—66, og, forsaavidt de heller ikke maatte finde deres endelige Afslutning under Regnskabet for denne Periode, saa atter af en følgende Statsrevision. — Den næste Indstilling vedkommer et Beløb, som i sin Tid blev udbetalt i Honorar til en imidlertidig Directeur for Finantsministeriet, der blev ansat ifølge kongelig Resolution af 8de Januar 1864, efterat den daværende Finantsminister, Biskop Monrab, var bleven udnævnt til Conseilspresident. Det aarlige Honorar for denne Directeur bestemtes til 3,288 Rd. og opførtes paa Geheimstatsraadets Conto, og deraf er Honoraret ført til Udgift for Januar, Februar og Marts 1864 med 822 Rd. Den omtalte Foranstaltning har man nu vel i og for sig fundet hensigtsmæssig, men, da der savnes Lovhjemmel for Udgiften, har det dog været fornødent at gjøre Indstilling om Beløbet. — Den 3die Indstilling vedkommer et Lønningstillæg, som i sin Tid udbetaltes til den i Italien accrediterede chargé d'affaires. Til hans Post var der bevilget en aarlig Lønning af 4000 Rd. Posten blev først besat fra 1ste Juli 1863, men for de følgende 3 Kvartaler indrømmedes der ifølge kongelig Resolution af 11te April 1863 den vedkommende Functionair et Lønningstillæg af 500 Rd. kvartaliter eller ialt 1500 Rd., hvilket har gjort en Indstilling nødvendig, da dette indeholder en Afvigelse fra Bevillingen. — Den 4de Indstilling indeholder en Opfordring til Krigsministeren om at see Ministeriets Bogføring og Regnskabsaflæggelse saaledes indrettet og udført, at Regnskabet saavel i det Hele som i dets enkelte Dele paa det Næreste kan slutte

sig til Finantsloven og være ledsaget af fuldstændige Oplysninger om Enkelthederne. Denne Indstilling har den høitærede Krigsminister selv accepteret i forrige Samling ved sin Udtalelse her i Thinget; han udtalte sig derhos dengang saa loyalt og utvivlsomt om sine Bestræbelser for fremtidigt at tilvejebringe Regnskaber for Krigsministeriet, som kunde svare til de Fordringer, som maae stilles til samme af Statsrevisionen og af Landets Repræsentation, at Thinget efter min Overbeviisning ikke kan nære nogen Tvivl om, at Krigsministeriets Regnskaber ville blive fuldkomment tilfredsstillende for Fremtiden. Det er vistnok heller ikke undgaaet den høitærede Ministers praktiske Blik, at klare, budgetmæssige Regnskaber baade Ministeriet selv i høi Grad, idet Forholdet til Repræsentationen reguleres paa en langt mere tilfredsstillende Maade end tidligere, naar Repræsentationen med Tillid kan imødesee fuldstændige, klare og nøiagtige Regnskaber for de Krigsministeriet bevilgede og anviste betydelige Summer. Det synes heller ikke at kunne føre til noget heldbringende Resultat med de mange Omposteringer af de ubevilgede Udgifter, idet disse dog alle eller i det Mindste den største Deel af samme ville blive oplyste og fremdragne af Statsrevisionen, hvilket da kun vil foranledige en ofte besværlig og for begge Parter trættende Correspondance. Et klart og tydeligt Regnskab vil derimod, idetmindste efter min Overbeviisning, lette Krigsministerens Gjenemførelsen af de Andragender om Bevillingen af betydelige Summer, han saa ofte maa stille til Thinget, idet saadanne Andragender lettere imødekommes, hvor Rigsdagen kan gjøre Regning paa et klart, tydeligt og usforbeholdent Regnskab over deres Anvendelse. Siden Thinget traadte sammen, er der jo iøvrigt udkommet en Bekjendtgjørelse fra Conseilspresidenten angaaende Henlæggelsen af Krigsministeriets og Marineministeriets Anvisningsvæsen, Hovedbogføring, Regnskabsrevision og Decision under Finantsministeriet. Udvalget har imidlertid ikke fundet, at denne Bekjendtgjørelse bør faae nogen Indflydelse paa den Indstilling, som ifølge Beskaffenheden af det tidligere foreslagte Regnskab maa ansees for at være hensigtsmæssig, ligesom det heller ikke kan be-